

DECIZIE

23 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Maria Ghervas

Judecătorii

Galina Stratulat, Ion Druță

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către administratorul insolvenței
Societății cu răspundere limitată „Belvilcom” în proces de insolvență, Oleg
Iovu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere
limitată „Ghiofrig” împotriva Camerei Înregistrării de Stat, intervenienți accesorii
Societatea cu răspundere limitată „Belvilcom” și Societatea cu răspundere limitată
„Cariera Nord” cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea radierii
înscrisurilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, prin care
a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată
„Belvilcom” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din
09 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 06 decembrie 2013, SRL „Ghiofrig” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Camerei Înregistrării de Stat cu privire la contestarea actelor
administrative și obligarea radierii înscrisurilor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel
Chișinău din 12 aprilie 2012 a fost admisă acțiunea SRL „Belvilcom”, a fost
anulată decizia privind refuzul de înregistrare a contractului de vânzare-cumpărare
a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic ca ilegală și a fost obligat
Oficiul teritorial Edineț al Camerei Înregistrării de Stat să înregistreze contractul de
vânzare-cumpărare a ÎA „Maconi” în procesul de insolvență, ca complex
patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011, hotărâre, care a fost executată de către
Camera Înregistrării de Stat la data de 23 mai 2012, prin decizia
nr.1003604013431.

Menționează că, ulterior, la data de 23 mai 2012, Oficiul teritorial Edineț al
Camerei Înregistrării de Stat a emis decizia nr. 1003600076290 privind
înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de
complex patrimonial unic, iar la data de 05 iunie 2012, a emis decizia
nr.1003600076290 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a
întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic.

Sustine că, la data de 09 aprilie 2013, prin încheierea Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de revizuire depusă de către SRL „Ghiofrig” împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2012 și casată hotărârea enunțată, cu strămutarea cauzei spre examinare după competență la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Consideră că, în legătură cu faptul că, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2012 a fost casată, urmează a fi anulate deciziile Camerei Înregistrării de Stat emise în baza acestei hotărâri judecătorești.

Afirmă că, deciziile contestate au fost adoptate prin neglijarea restricțiilor instanței de judecată și ale executorului judecătoresc, deoarece la momentul emiterii deciziei nr. 10036064013431, existau mai multe încheieri de aplicare a măsurilor de asigurare, prin care a fost interzis pârâtului să opereze modificări în Registrul de stat al persoanelor juridice în privința ÎA „Maconi”.

Relevă că, la data de 07 octombrie 2013, a depus la Camera Înregistrării de Stat o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziilor nr.10036064013431 din 23 mai 2012 și nr. 1003600076290 din 05 iunie 2012, iar prin răspunsul nr. 05/03-1178 din 08 noiembrie 2013 nu a fost dat curs cererii.

Solicită anularea deciziei pârâtei nr. 1003604013431 din 23 mai 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a ÎA „Maconi” în calitate de complex patrimonial unic și a deciziei pârâtei nr.1003600076290 din 05 iunie 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic și obligarea Camerei Înregistrării de Stat de a radia înscrisurile respective din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 mai 2014 au fost atrase în proces în calitate de intervenienți accesorii SRL „Belvilcom” și SRL „Cariera Nord”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015 a fost admisă acțiunea, au fost anulate decizia Camerei Înregistrării de Stat nr.1003604013431 din 23 mai 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a ÎA „Maconi” în calitate de complex patrimonial unic și decizia Camerei Înregistrării de Stat nr. 1003600076290 din 05 iunie 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic și a fost obligată Camera Înregistrării de Stat să radieze înscrisurile respective din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către SRL „Belvilcom” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 13 aprilie 2017, administratorul insolvenței SRL „Belvilcom” în proces de insolvență, Oleg Iovu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece au fost încălcate normele de drept material și procedural.

Menționează că, decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, deoarece nu a fost înștiințat despre data și ora examinării

cererii de apel, fiind în imposibilitate de a se prezenta și de a susține poziția sa în scopul examinării sub toate aspectele a cerințelor invocate, astfel, fiindu-i încălcat dreptul de acces la justiție.

Susține că, cererea de chemare în judecată a fost depusă cu încălcarea prevederilor art. 5 lit. a) al Legii contenciosului administrativ, deoarece SRL „Ghiofrig”, prin deciziile contestate, nu i-a fost vătămat nici un drept și nici nu au avut incidență asupra sa.

Afirmă că, cererea de chemare în judecată a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut de art. 14 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, deoarece SRL „Ghiofrig” a cunoscut despre decizia contestată cu mult timp înainte de depunerea cererii prelabile.

Relevă că, la data de 27 februarie 2013, SRL „Ghiofrig” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2012, în baza căreia a fost înregistrat contractul nr. 15 din 04 mai 2011 și emisă decizia Camerei Înregistrării de Stat din 23 mai 2012, iar cererea prelabilă a fost depusă abia la data de 07 octombrie 2013, fapt ce denotă în mod vădit expirarea termenului de 30 de zile, prevăzut de art. 14 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, cu atât mai mult că, Registrul de stat al persoanelor juridice este un registru public, la care are acces orice persoană fizică sau juridică.

Invocă că, cauza a fost examinată în ordinea contenciosului administrativ, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 4 lit. h) al Legii contenciosului administrativ, care reglementează că, nu pot fi atacate în instanțele de contencios administrativ actele administrative emise pentru executarea hotărârilor judecătorești irevocabile.

Astfel, decizia Camerei Înregistrării de Stat din 23 mai 2012, a cărei anulare se solicită, a fost emisă în scopul executării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2012, prin care a fost obligată Camera Înregistrării de Stat să înregistreze contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic ÎA „Maconi” în proces de insolvență nr. 15 din 04 mai 2011, astfel, prezenta cauză cade sub incidența prevederilor art. 4 lit. h) al Legii contenciosului administrativ, iar instanța de judecată ilegal a reținut spre examinare cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ghiofrig”, aceasta urmând din start să fie respinsă.

Menționează că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2015, care a stat la baza adoptării hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și a fost stabilită legalitatea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic ÎA „Maconi” nr. 15 din 04 mai 2011, încheiat între ÎA „Maconi” în proces de insolvență și SRL „Belvilcom” și a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic ÎA „Maconi”, încheiat între SRL „Belvilcom” și SRL „Cariera Nord”.

Prin referința depusă la data de 16 iunie 2017 SRL „Cariera Nord” a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin referința depusă la data de 22 iunie 2017 SRL „Ghiofrig” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 28 iunie 2017 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 29 iulie 2011, SRL „Belvilcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Camerei Înregistrării de Stat cu privire la anularea deciziei privind refuzul înregistrării contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic și obligarea înregistrării contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2012 a fost admisă acțiunea, a fost anulată decizia privind refuzul înregistrării contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic ca ilegală și a fost obligat Oficiul teritorial Edineț al Camerei Înregistrării de Stat să înregistreze contractul de vânzare-cumpărare a ÎA „Maconi” în procesul de insolvență ca complex patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011.

La data de 23 mai 2012, Oficiul teritorial Edineț al Camerei Înregistrării de Stat a emis decizia nr. 1003604013431, prin care a admis cererea de înregistrare a contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic, a înregistrat și a consemnat în Registrul de stat al persoanelor juridice datele privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complet patrimonial unic.

De asemenea, s-a constatat că, la data de 27 februarie 2013, SRL „Ghiofrig” a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii primei instanțe, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013 a fost admisă cererea de revizuire depusă de către SRL „Ghiofrig”, casată hotărârea primei instanțe și cauza a fost strămutată după competență la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din 20 octombrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 octombrie 2015 au fost considerate inadmisibile recursurile declarate de către SRL „Cariera Nord” și SRL „Belvilcom”.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SRL „Ghiofrig” a solicitat anularea deciziei Camerei Înregistrării de Stat nr. 1003604013431 din 23 mai 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a ÎA „Maconi” în calitate

de complex patrimonial unic și a deciziei Camerei Înregistrării de Stat nr.1003600076290 din 05 iunie 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic și obligarea Camerei Înregistrării de Stat de a radia înscrisurile respective din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, anulând decizia Camerei Înregistrării de Stat nr.1003604013431 din 23 mai 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a ÎA „Maconi” în calitate de complex patrimonial unic și decizia Camerei Înregistrării de Stat nr. 1003600076290 din 05 iunie 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic și obligând Camera Înregistrării de Stat să radieze înscrisurile respective din Registrul de stat al persoanelor juridice.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către SRL „Belvilcom”, a ajuns la concluzia netemeiniceii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanțele judecătorești este pripită.

La caz, se reține că, instanțele judecătorești, dispunând admiterea acțiunii, au făcut trimitere la hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 octombrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015.

Din decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 rezultă că, instanța de apel, examinând cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Belvilcom” împotriva Camerei Înregistrării de Stat cu privire la anularea deciziei privind refuzul înregistrării contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic și obligarea înregistrării contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011, a stabilit că, cererea de înregistrare a contractului enunțat a fost depusă la Camera Înregistrării de Stat la data de 06 iulie 2011, contractul de vânzare-cumpărare a fost autentificat notarial la data de 04 mai 2011, iar actul de inventariere a fost întocmit la data de 10 mai 2011, adică ulterior încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

Din materialele dosarului și, anume, din decizia Curții Supreme de Justiție din 23 martie 2016 rezultă că, instanța de recurs a constatat că, contractul de vânzare-cumpărare nr. 15 din 04 mai 2011 a complexului patrimonial unic ÎA „Maconi” a fost încheiat cu acordul de voință a părților, ceea ce reprezintă un element esențial la determinarea valabilității unui raport contractual și în consecință, l-a declarat ca fiind unul valabil.

Conform art. 818 din Codul civil, contractul de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic se încheie în formă autentică și se înregistrează la organul înregistrării de stat.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, nu există temei legal pentru anularea deciziei Camerei Înregistrării de Stat nr. 1003604013431 din 23 mai 2012

privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a ÎA „Maconi” în calitate de complex patrimonial unic și a deciziei Camerei Înregistrării de Stat nr.1003600076290 din 05 iunie 2012 privind înregistrarea contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic.

În contextul celor expuse, instanța de recurs consideră necesar de a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea SRL „Ghiofrig” împotriva Camerei Înregistrării de Stat, intervenienți accesorii SRL „Belvilcom” și SRL „Cariere Nord” cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea radierii înscrierilor de respins ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către administratorul insolvenței Societății cu răspundere limitată „Belvilcom” în proces de insolvență, Oleg Iovu.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 09 noiembrie 2015 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Ghiofrig” împotriva Camerei Înregistrării de Stat, intervenienți accesorii Societatea cu răspundere limitată „Belvilcom” și Societatea cu răspundere limitată „Cariere Nord” cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea radierii înscrierilor și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea Societății cu răspundere limitată „Ghiofrig” împotriva Camerei Înregistrării de Stat, intervenienți accesorii Societatea cu răspundere limitată „Belvilcom” și Societatea cu răspundere limitată „Cariere Nord” cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea radierii înscrierilor ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria

Maria Ghervas

Galina Stratulat

Ion Druță

Luiza Gafton

Mariana Pitic